

er paa Tide, at man skaffer sig fuldstændig Kundskab om, og som maa medføre, at man maa søge at benytte de Midler, som overhovedet taget kunne benyttes, for at faae den afhjulpen. Jeg finder mig af de Ytringer, hvormed de to førnævnte ærede Medlemmer med saa stor Styrke gjorde gjældende, at Skatten var ubetimelig, foranlediget til at udtale, at den omtalte chroniske Svaghed ikke skriver sig fra den allersidste Tid, ja ikke engang fuldstændigt fra den sidste Katastrofe, som vort Land har gennemgaaet, men at dens Oprindelse ligger længere Tid tilbage, og, skjøndt jeg ikke tør paastaae, at det tidligere Monarchi ikke skulde have kunnet bære sig selv, vil jeg dog fremhæve, at man allerede kan finde Spor af en Underbalance i de Bevillinger, som i sin Tid bleve givne af det daværende Rigsraad. I Begyndelsen havde man store Resourcer at gribe til i Landets ubstrakte og værdifulde Domainer, der indbragte meget bethydelige Indtægter; efterat disse vare slupne op, bragte man i længere Tid, idetmindste i 4 Aar, Balance tilveie ved at fortære af de af Statens Midler, der vare henlagte til Drefundstolben, skjøndt man bagefter tilsyneladende dækkede dette Forbrug ved at skabe ny Statsgjæld paa sig selv. Jeg siger altsaa: Lad os undersøge, hvorvidt vi have Understud, lad os see, hvor stort det er, og lad os saa søge itide at faae Hjulene fyldte, at det ikke engang skal komme over os med en saadan Styrke, at det knuser os, naar det skal fyldestgjøres paa een Gang. Naar jeg derfor skal svare paa det Spørgsmaal, om den foreslaaede nye Beskatning er betimelig eller ikke, siger jeg, at den snarere kommer for silde end for tidligt, og, naar man navnlig har reist Tvivl om Nødvendigheden af at fremkomme med den i dette Dieblisk ved at henvise til, at man endnu ikke har faaet de militaire Budgetter eller den endelige Armeepian, da skal jeg erindre om, at jeg naturligviis ikke har foreslagt dette Forslag, førend jeg havde temmelig Visshed for, at man ikke vil og ikke kan indskrænke Forsvarsvæsenet saaledes, at man kan undgaae en extraordinair Beskatning. Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ), som navnlig med saa stor Styrke udtalte sig om Ubetimeligheden, maatte snarere, synes det mig,

— forsaavidt der ikke netop blot er Spørgsmaal om en Indkomsskat, men om en forøget Beskatning i det Hele — være enig med mig i den Tanke, at dette Lovforslag snarere kommer for silde end for tidligt, thi blandt de Forarbejder, som jeg har fundet i Ministeriet, er der eet, der, saavidt jeg veed, skriver sig fra hans Haand, og som allerede paa et langt tidligere Stadium har bestæftiget sig med Spørgsmaalet om at skabe nye Indtægter for Monarchiet, et Arbejde, som det ærede Medlem neppe har gjort for sin Fornøielses Skyld, men fordi han havde en Fornemmelse af, at det allerede dengang — hvorvel maastee ogsaa de daværende politiske Forhold havde endeel Indflydelse derpaa — var nødvendigt at søge at skaffe nye Indtægter, naar Staten ikke skulde fortære sin Capital. Der er for mig, og jeg skal tilføie for Regjeringen, ikke den allerfjerneste Tvivl om, at det, naar Staten overhovedet skal anses for reconstrueret og for at være stærk nok, er nødvendigt, at der drages Omhu for at tilveiebringe Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter; jeg skal tilføie, at Regjeringen anseer dette for en saa uomgængelig Nødvendighed, at Repræsentationens Standpunkt ligeoverfor dette Spørgsmaal i dets Almindelighed vil have en afgjørende Indflydelse paa Regjeringens Stilling.

Men hvorledes er da Balancen i det sidste Par Aar bleven tilveiebragt, eller rettere: hvorledes er Underbalancen bleven indskrænket til, hvad den har været? Jeg har allerede berørt, at dette tildeels er steet ved extraordinaire Bevillinger af visse Indtægter, der ikke paa nogen Maade kunne antages for faste, men som tvertimod med Sikkerhed ville ophøre, og ophøre inden søie Tid. Resultatet er dernæst væsentligt blevet tilveiebragt ved at benytte Reservecapitalen. Jeg finder, som jeg tidligere har udtalt, ikke nogen Betænkelse ved i snevre Bendinger eller under vanskelige Forhold for et Aar eller nogle faa Aar at benytte Reservecapitalen til at dække de væsentligste Udgifter, som ikke dækkes af de almindelige Indtægter, thi dette er Reservecapitalens væsentligste Hensigt. Men, mine Herrer, af hvilke Midler er det, at Reservecapitalen bestaaer? Den bestaaer væsentligt af Capitaler, der ikke